

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 10. Poterat enim vnguentum istud venundari plusquæm trecentis
denarijs & dari pauperibus. v. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

calumniabatur, inducens secum vel aliorum discipulorum murmurationem, vel certe plurali numero unius, plurimos figurantis inuidos & calumniatores, calumnia designatur. miserum sane genus hominum & conditio illorum est, quibus nihil fieri ita perfecte potest, quin arguatur ab ipsis. cum omnia creata habeant aliquas priuationes boni, etiam hi ipsi osiores. Vbi charitas? quæ non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi?

O Bone Iesu, fons charitatis! quam verum est quod mundus in maligno positus sit! quam parum de charitate tua adhuc hodie luxit! quam sibi addictus! quam parum Deo, & proximis! Heu experior in memetipso, quam longe sim à charitate tua & proximi: quid remedij? recurram ad te fontem omnis boni & misericordiæ, vt te requiram humillime, quo gratiam præstes, vt quidquid videro speciem boni habere in alijs non vituperem, glossematis malis sinistrè interpretet, sed potius, excusam si malum sit, docente S. Bernardo, & si bonum sit laudem, & extollam.

§. 9. *Et dicentes: vt quid perditio ista vnguenti facta est? v. 4.*

Hic concurrunt simul duo magna vitia, utrumque ob deformitatem suam pulchro velo palliatum, videlicet Auaritia & Inuidia. Auaritia pallio frugalitatis, quæ inducuntur calumniatores, ut putent perditum vnguentum, & inutiliter Christo Domino applicatum, quod magno vendi potuisset, & vtilius applicari vel in vsus pauperum, vel vsui ipsorum. Inuidia vero palliata erat specie zeli cuiusdam, dum solum Christum, & non etiam seipsos participes balsami fieri indolescent, quasi continuo quod Magistro conuenit etiam discipulis sit exhibendum: excusat autem Dominus mulierem, quia nobilissima & diues pro conditione status & diuitiarum suarum dabat personæ nobilissimæ & nobiliori quam ipsa erat & ditiori, ideo ait: quod habuit hæc fecit, id de suo benefecit, ait Dominus.

O Gratissime Iesu vtinam & ego aliquando audiam à te vel in die iudicij bonum opus operatus es in vita tua vel perfectum, mihi que gratum & acceptum: intra in gaudium Domini tui: felix Maria quæ audisti approbati opus tuum & esse perfectum & meritorium apud Deum tuum: felix ego ero quoque si semper à conscientia mea audiero vocem illam dulcem: bonum opus operatus es.

§. 10. *Poterat enim vnguentum istud vendari plusquam trecentis denarijs & dari pauperibus. v. 5.*

Duplo hic adhuc amplius palliatur frigidissima murmuratio inuidiæ & Aua-

& Auaritiæ, nempe *facio* & *larua* eleemosynæ & misericordiæ exhibende, cum non esset aliud in corde Iudæ, quam amor pecuniæ contra votum paupertatis: nam loculos & pecunias quæ Christo ad sui suorumque discipulorum & pauperum usus offerebantur portabat, & sub ea specie & ipse Iudas sibi, commodoque suo & voluptati eas applicabat & dissipabat, ut pote fur, qui deo loculos repleti optabat Christi, ut arca unde furetur esset locupletior, trecentis denariis, quorum quisque faciebat Romanum Iulium siue realem Hispanicum: ergo summa trecentorum istorum denariorum faciebant triginta scuta Romana argenti, qui sunt iuxta huiusmodi monetam xxx. Ducatoni, quorum quisque valet imperialem & quadrantem: Et fortasse inde accidit paulo post ut vindictæ appetens miser ille fur vendiderit triginta argenteis dominum suum, ut pro triginta scutis quos hoc unguento effuso in Christum perdidit triginta saltem argenteos Christum vendendo reciperet. O vilis & sordida avaritia! per quam factus est & fur, & voti violator & murmurator, & invidus & proditor & venditor pretiosi sanguinis Domini, & Dei sui. O malum Avaritia! per quam omne malum facile intrat in corda cupida; nam ad quod non malum hic cupidus lapsus est à summo scilicet Ecclesiæ stato & gradu, ad infimum & fœdissimum & miserrimum mundi & inferni claustrum & mancipium. Ecce locus ubi eum poluit *Concupiscentia radix malorum omnium*.

O Homo, qui studeas avaritiæ, qui laboras ad cumulandas pecunias, unde quid agas, ne tibi eueniat quod Iudæ qui in altissimo dignitatis & felicitatis gradu existens, cecidit in infimum & miserrimum omnium miseriarum statum, & quidem æternum ob male acquisitas pecunias. O infelicem Iudam! omnium Creaturarum infelicissimum! quis in tuis te miseris consolabitur? Nemo, æterna pœna tui est peccati, indelebile & æternum tormentum tuum. Quid modo iuuat vixisse mundo? quid te modo iuuat pecunia, quæ tibi tot clades, tormenta, exilia & mortes sine morte præparauit. O infelix mercator! Domine Deus iuste iudex ultionis donum fac remissionis ante diem rationis, ne peream cum Iudæa cremet igne,

S. 11. Et fremebant in eam. v. 5.

Nimirum dentibus, nutu, oculis, facie, verbis Iudas literaliter per se, figuratiue pro multis futuris post eum, quid autem mali fecit hæc malitiam ô Christi discipule, quod ita in eam fremis? malumne est seruire magistro vestro, qui eius gratia hinc ipsi lautè recumbitis, & sine quo ne quidem in domum tanti viri admissus fuisset tu, an quia in unguentum pretiosum effudit super caput eius? quis vero amor est ille in magistrum, si ei bene fieri dispi-